

متن پرسش

با سلام خدمت استاد ارجمند: در کتبی که راجع به موفقیت و راه های رسیدن به موفقیت (منظور موفقیت دنیایی است) همواره گفته می شود که انسان در رسیدن به اهداف دنیایی اش هیچ محدودیتی ندارد و ارده ی انسان کاملاً بدون محدودیت است، کافی است برنامه داشته باشد و در راستای برنامه اش تلاش کرده و از موانع پیش رویش گذر کند تا به اهداف خود برسد حتی اگر هزار بار شکست خورد بدون آنکه از هدف خویش منصرف شود باز ادامه بدهد تا بالاخره موفق شود. حال با توجه به معارف اسلامی و دینی ما جایگاه این تفکر چیست؟ و آیا واقعا خداوند انسان ها و به خصوص مومنان را در رسیدن به اهداف دنیایی آزاد و مختار گذارده است تا به هر مقدار از دنیا که خواستند دست یابند یا که بر اساس مقدرات خداوند مانند رزق محدودیتد هایی در اراده و اختیار انسان در مقام ها و موفقیت های دنیایی وجود دارد و سرنوشت دنیایی (میزان مال و ثروت) انسان ها و بخصوص مومنین کاملاً بدست آنها نیست و بر اساس خیر و صلاح اخروی آنها سرنوشت دنیایی برای آنها مقدر گردیده است (مثلاً شخصی که کارمند دولت می شود و حقوق بگیر است سرنوشت دنیایی او کلاً چنین بوده و تلاش و برنامه ریزی و پشتکار و بکارگیری هوش و استعداد و زحمت نمی توانند از او فرد ثروتمند تری بسازد چون خداوند نمی خواهد ثروت و مال دنیا هر چند که از طریق حلال و با زحمت بدست می آید مانع سعادت اخروی او شود و بدین سبب موانع بسیاری در سر راهش قرار می دهد که منصرف گردد و تلاش بیهوده نکرده و به همان مقدار از مال دنیا که دارد قناعت کند و بدین سبب است که عده ای همواره تلاش و تکاپوی کسب بیشترین مال از دنیا ناکامند)

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در کتاب «جایگاه رزق در هستی» روایاتی در مقابل شما قرار می گیرد که متوجه می شوید اساساً ما نباید به حرص خود دامن بزیم وگرنه دنیا و آخرت خود را از دست می دهیم. خوب است که سری به آن کتاب بزیند. موفق باشید